

JÁSZ ATTILA

Fausztina nővér újabb utazásaiból***(Szelídgesztenye esőben. HB kertje, Sz.endre)***

*Ez a ház, ez a kert már mindig benne lesz
az olvasatomban, hiszen csak önmagunkkal kell
megküzdenünk, és Hamvasban a lassúság,
a lassúsága a legjobb, talán ezért elhoztam*

*két szúrós szelídgesztenyét, az egyiket levelestől,
a másikat szár nélkül, tenyeremet véresre szurkálva,
éppen ahogy az életet is próbálom kezelni,
bal kéz és jobb, nem tudom a megoldást.*

(Május az őszben. A fatároló tetején fekve)

*Csillagokat rajzolok az égre, más szavaknak nevezi,
belefestek, legyen kicsit világosabb, mint a tenger
kékje, úszni szeretnék a felhőkkel, napozni,
lány, borzongató szellőt a bőrömön, téged.*

(Addig is. Utolsó bejegyzés Krakkóban)

*Otthonom az ég, mert a földi élet örökös szenvedés,
addig is, míg hazaérek, gyógyítsd meg nyelvemet,
hogy vele se Istent, se az embereket soha meg ne bánthassam,
és szüntelenül törekedhessek a tökéletességre,*

*addig is reménytelenül ömlik az eső, mert Jézus alszik éppen,
aludj, aludj csak nyugodtan, Uram, álmodj rólam, kérlek,
addig is, hadd fürödjek könnyeidben, miként az angyalok benned,
merüljek el irgalmasságod tengerében, mosdass le, áztass, addig is...*

Szent Faustyna Kowalska nővér (1905–1938)